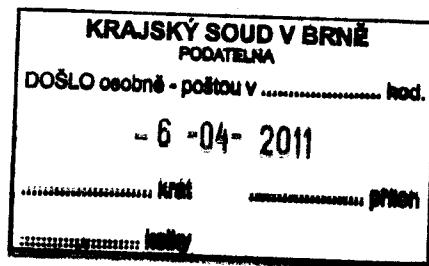

Ve Zlíně dne 4. 4. 2011

32 1

Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
601 95 BrnoŽalobce: **statutární město Zlín**, IČ: 00283924
se sídlem nám. Míru 12, 761 40 ZlínŽalovaný: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem tř. Tomáše Bati 21, PO Box 220, 761 90
Zlín

Osoba zúčastněná na řízení:

Ing. Luděk Maděra, nar. 12. 4. 1943, bytem tř. 2.
května 4098, 760 01 Zlín**K č.j. 30 A 32/2011**

- 1) **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 20. 1. 2011, č.j. KÚZLK/2249/2011**
- 2) **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 11. 3. 2011, č.j. KÚZLK/14366/2011**

(doplnění žaloby, uhrazení soudního poplatku)

Trojmo

Přílohy:

- 1) originál spisu MMZL 73918/2010 ovavv
- 2) kolkové známky v celkové hodnotě 2.000,- Kč za účelem uhrazení soudního poplatku

V návaznosti na své prohlášení uvedené v čl. V. žaloby ze dne 21. 3. 2011 proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 20. 1. 2011, č.j. KÚZLK/2249/2011 a proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 11. 3. 2011, č.j. KÚZLK/14366/2011, (dále jen „žaloba“), činí žalobce následující doplnění a upřesnění žaloby:

I.

1. Žalobce je povinným subjektem k poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).

II.

1. Dne 25. 8. 2011 obdržel žalobce žádost Ing. Luďka Maděry, nar. 12. 4. 1943, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění:
„Na základě zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím žádám o informaci, jaké mimořádné odměny dostali jednotliví vedoucí odborů a oddělení v letech 2000 až 2010. U jednotlivých odměn žádám o stručný popis, za co byla udělena, ne její konkrétní výši.“ (dále jen „žádost“).
2. Po provedení mezitímních úkonů, které jsou doloženy v příloženém spisu MMZL 73918/2010 OVaVV, byl žalobce nucen provést za účelem vyhovění žádosti žadatele mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací v celkovém rozsahu 170 hodin a 39 minut (tj. 10 239 minut). Vyhledávání požadovaných informací provádělo celkem 7 pracovníků žalobce (výše uvedený celkový čas strávený vyhledáváním informací je součtem dílčích časů těchto jednotlivých pracovníků), přičemž tito pracovníci museli kromě dohledání podkladů v centrálním a příručním archívu detailně prozkoumat cca 8.100 stran listinných dokumentů formátu A4. Výstupem vyhledávacího procesu byla informace v podobě elektronického souboru o cca 180 stranách textu formátu A4. Uvedený čas mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací byl finančně vyjádřen v souladu s žalobcovým platným „Sazebníkem úhrad za poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů“ částkou 32 233,- Kč. Podrobný popis způsobu vyhledávání a zpracování požadovaných informací vyplývá z listin „Výzva k úhradě nákladů na poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.“ ze dne 3. 12. 2010 a „Předání spisu č. MMZL 73918/2010 OVaVV nadřízenému orgánu“ ze dne 6. 1. 2011, které jsou součástí spisu MMZL 73918/2011 OVaVV.
3. „Výzvou k úhradě nákladů na poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.“ ze dne 3. 12. 2010 vyrozuměl žalobce žadatele o tom, že bude požadovat úhradu za poskytnutí požadovaných informací, a v jaké výši, jakým způsobem a na základě jakých skutečností byla tato úhrada vyčíslena.
4. Proti postupu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, resp. proti výši úhrady za vyhledávání informací, podal žadatel dne 23. 12. 2010 stížnost k žalovanému.

5. Rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 20. 1. 2011, č.j. KÚZLK/2249/2011 (dále jen „**rozhodnutí č. 1**“), jež bylo žalobci doručeno dne 20. 1. 2011, uložil žalovaný žalobci povinnost do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí č. 1 zjednat nápravu pokud jde o úhradu za poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 25. 8. 2010, a to tak, „aby byla požadovaná úhrada v souladu s právními předpisy“.
6. V návaznosti na rozhodnutí č. 1 odeslal žalovaný žalobci dne 7. 2. 2011 novou upravenou „Výzvu k úhradě nákladů na poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.“, datovanou dnem 4. 2. 2011, ve které snížil částku požadovanou za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací na 5.219,- Kč.
7. Proti postupu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, resp. proti výši úhrady za vyhledávání informací požadované žalobcem po žadateli ve výzvě dle předchozího odstavce, podal žadatel dne 17. 2. 2011 další stížnost k žalovanému.
8. Rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 11. 3. 2011, č.j. KÚZLK/14366/2011 (dále jen „**rozhodnutí č. 2**“), jež bylo žalobci doručeno dne 11. 3. 2011, uložil žalovaný žalobci povinnost do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí č. 2 zjednat nápravu pokud ve věci poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 25. 8. 2010, a to tak, že má žalobce poskytnout žadateli jím požadované informace bezplatně.
9. Přípisem ze dne 23. 3. 2011 byl žalobce žadateli požadované informace bezplatně poskytl.
10. Rozhodnutí č. 1 a 2 a veškerá další výše uvedená korespondence jsou součástí spisu č. MMZL 73918/2011 OVaVV.

III.

1. Jak již žalobce uvedl ve své žalobě z 21. 3. 2011, napadá výroky rozhodnutí č. 1 a rozhodnutí č. 2 v celém jejich rozsahu.
2. Žalobce napadá rozhodnutí č. 1 a rozhodnutí č. 2 jednou žalobou z důvodu, že tato rozhodnutí na sebe vzájemně věcně navazují, resp. zákonnost rozhodnutí č. 2 je podmíněna zákonností rozhodnutí č. 1.

IV.

Žalobní body, které žalobce uplatnil ve své žalobě z 21. 3. 2011, žalobce opakuje, a zároveň doplňuje a upřesňuje následovně:

ad A) U rozhodnutí č. 1:

- ad 1) Porušení zásady zákonnosti dle § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kdy žalovaný nepostupoval v souladu s § 16a odst. 7 a § 17 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tím, že:
  - a) Přes všechny předložené důkazní prostředky a argumentaci žalovaného nepřiznal žalovaný žalobci v řízení o stížnosti dle § 16a zákona o svobodném

přístupu k informacím nárok žalobce na úhradu spojenou s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací, na kterou má žalobce nárok na základě § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žalobce se domnívá, že učinil vše, co bylo v dané situaci objektivně možné a spravedlivě požadovatelné, aby mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací požadovaných v žádosti žadatele, provedl co nejefektivněji a v nejkratším čase. Zároveň žalobce učinil vše, co bylo v dané situaci objektivně možné a spravedlivě požadovatelné, aby čas strávený mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací řádně zdokumentoval a prokázal. Podrobný popis způsobu vyhledávání a zpracování požadovaných informací vyplývá z listin „Výzva k úhradě nákladů na poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.“ ze dne 3. 12. 2010 a „Předání spisu č. MMZL 73918/2010 OVaVV nadřízenému orgánu“ ze dne 6. 1. 2011, které jsou součástí spisu MMZL 73918/2011.

Rovněž žalobce konstatuje, že žalovaný mu svým rozhodnutím č. 1 odepřel možnost zahrnout do času stráveného mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací i čas strávený zpracováním informací (zpracování prováděné za účelem nutné anonymizace osobních údajů). Přitom dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 6 A 83/2001 - 39 ze dne 13. 10. 2004, lze do nákladů za vyhledání informace dle zákona č. 106/1999 Sb. započítat také náklady spojené se zpracováním informace.

Žalobce se domnívá, že soudní výklad uvedené problematiky je do budoucna vhodný z důvodů odstranění nejasného znění § 17 odst. 1. věta poslední zákona č. 106/1999 Sb. a pro posílení právní jistoty jak povinných subjektů, tak žadatelů o informace.

- b) Vydal žalovaný v neprospěch žalobce rozhodnutí, jehož výrok je nesrozumitelný, neurčuje žalobci konkrétní povinnost a v důsledku toho je i nepřezkoumatelný a nevykonatelný.**

Žalovaný ve výroku rozhodnutí č. 1 přikázal žalobci, aby sjednal nápravu pokud jde o úhradu za poskytnutí informací žadateli, „... a to tak, aby byla požadovaná úhrada v souladu s právními předpisy“, avšak tuto povinnost ve výroku žalovaný již dále nekonkretizoval. Rovněž ve zdůvodnění není povinnost uložena ve výroku přesněji konkretizována - žalovaný zde pouze polemizuje s tím, zda jsou oprávněné veškeré náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, požadované žalobcem po žadateli, avšak jednoznačný názor žalovaného není z odůvodnění vyvoditelný. Určitosti rozhodnutí, resp. jeho odůvodnění, nenapomáhá ani věta uvedená na jeho str. 5, ve znění: „Nápravu lze sjednat tak, že bude žadateli účtován pouze skutečný čas potřebný k mimořádně rozsáhlému vyhledávání informací.“

Žalobce se tedy v důsledku neurčitosti rozhodnutí č. 1 může pouze domnívat, že žalovaný pravděpodobně chtěl, aby žalobce „nějakým“ způsobem snížil částku požadovanou za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, neuvedl však v jaké výši nebo ohledně jakých časových položek vyhledávání má být toto snížení provedeno.

Žalobce v této souvislosti upozorňuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu č.j. 20 Cdo 965/2003, v jehož odůvodnění je mj. uvedeno:

„Jednou ze základních náležitostí materiální vykonatelnosti rozhodnutí je, aby v něm byl vymezen rozsah a obsah povinností, k jejichž splnění byl výkon rozhodnutí nařízen. Je tomu tak proto, aby vykonávací orgán (v daném případě soud) věděl, co vlastně má být vynuceno, a aby nemusel teprve v průběhu vykonávacího řízení zjišťovat, co je obsahem uložené povinnosti. Exekučnímu soudu tedy přísluší posoudit, zda rozhodnutí k výkonu navržené ukládá povinnému povinnosti, jež lze vskutku vykonat, tedy např. zda uložená povinnost odpovídá možným způsobům exekuce, zda tato povinnost je konkretizována dostatečně určitě apod., a ačkoli musel mít nalézací soud na zřeteli totéž, nelze vyloučit, že soud exekuční dospěje k jinému závěru a pro nedostatek (materiální) vykonatelnosti předloženého titulu návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítne. Neobsahuje-li exekuční titul všechny předpoklady materiální vykonatelnosti uvedené v § 261a odst. 1 o. s. ř., může podle něj být exekuce nařízena jen v případě, že chybějící údaje nebo údaje v něm uvedené nepřesně, nesrozumitelně nebo (a o takový případ jde v souzené věci) neurčitě lze doplnit nebo nahradit postupem podle § 261a odst. 2 a 3 o. s. ř. Není-li možné z exekučního titulu náležitosti materiální vykonatelnosti uvedené v § 261a odst. 1 dovodit ani výkladem s přihlédnutím k povaze uložené povinnosti nebo ke způsobu exekuce, nemůže takový titul být způsobilým podkladem pro nařízení výkonu rozhodnutí.“

Ačkoli se uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu zabývá určitostí a vykonatelností rozhodnutí vydaného v občanském soudním řízení, lze dle názoru žalobce jeho závěry aplikovat na jakákoli rozhodnutí správních či soudních orgánů, která mohou být vykonatelná.

Rovněž soudní judikatura v oblasti správního soudnictví (SJS 901/2001) konstatovala, že *„výrok je náležitostí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci, jež byla předmětem řízení, rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná.“*

Ze všech výše uvedených důvodů považuje žalobce rozhodnutí č. 1 za nezákonné.

ad 2) Porušení zásady materiální pravdy dle § 3 správního řádu, kdy žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Toto porušení žalobce spatřuje zejména v tom, že žalovaný nevyslyšel návrh žalobce na doplnění dokazování v řízení o stížnosti a nevyzval žalobce k dovysvětlení či případnému dalšímu prokázání skutkových okolností, o nichž (jak vyplynulo až následně z rozhodnutí č. 1) měl sám žalovaný pochybnosti či nejasnou představu.

K tomuto žalobnímu bodu žalobce upřesňuje, že před vydáním rozhodnutí č. 1 navrhoval žalobce žalovanému v listině s názvem „Předání spisu č. MMZL 73918/2010 OVaVV nadřízenému orgánu“ ze dne 6. 1. 2011 (viz strana 2 uvedené listiny) provedení svědeckých výpovědí osob podílejících se na vyhledávání informací, a to za účelem ověření pravdivosti tvrzení žalobce o způsobu a době vyhledání žadatelem požadovaných informací, případně za účelem zodpovězení případných dotazů žalovaného. Toto dokazování či dovysvětlení však žalovaný neprovedl, ačkoli z odůvodnění rozhodnutí č. 1 vyplývá, že měl pochybnosti o vhodnosti a efektivnosti způsobu vyhledávání požadovaných informací. Žalovaný ve svém rozhodnutí č. 1 vůbec neodůvodnil, proč žalobcem navrhované svědecké výpovědi neprovedl.

Dále žalobce uvádí, že ačkoli z odůvodnění rozhodnutí č. 1 vyplývá, že žalovaný měl pochybnosti o vhodnosti a efektivnosti způsobu vyhledávání požadovaných informací, nevyzval žalobce aby svá tvrzení doplnil a prokázal jejich opodstatněnost. Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí č. 1 spokojil pouze se závěrem, že „... Povinný v návaznosti na to uvádí, že tento druhý způsob by byl pro žadatele méně výhodný a že jím zvolený způsob je levnější. Odvolací orgán nemůže závěr povinného z hlediska výhodnosti jím zvoleného způsobu zpracování posoudit, protože ze spisového materiálu nejde zjistit, kolik kopií (jednostranných či oboustranných, jakého formátu) by muselo být celkem pořízeno, aby byla žádost žadatele vyřízena.“ (viz str. 4 poslední odstavec rozhodnutí č. 1). Tvrzení žalobce ohledně vhodnosti a efektivnosti zvoleného způsobu vyhledávání informací by šlo prokázat např. porovnávacím pokusem spočívajícím ve vyhledání určité části požadovaných informací různými vyhledávacími variantami, s následným porovnáním času stráveného jednotlivými způsoby vyhledávání).

Ze všech výše uvedených důvodů považuje žalobce rozhodnutí č. 1 za nezákonné.

ad B) U rozhodnutí č. 2:

- ad 1) Porušení zásady zákonnosti dle § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kdy žalovaný nerespektoval znění § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a odepřel žalobci nárok na úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací s odůvodněním, že nesplněním lhůty stanovené žalobcem ve výroku v rozhodnutí č. 1 došlo automaticky ke ztrátě žalobcova nároku na tyto úhrady. Z § 17 odst. 3 přitom vyplývá, že jedinou podmínkou nároku povinného subjektu pro možnost požadování úhrad od žadatele o informaci je informování tohoto žadatele o těchto úhradách před poskytnutím informace. Tuto povinnost žalobce nikterak neporušil, neboť informace žadateli dosud neposkytl a o výši úhrad žadatele předem informoval.

K tomuto žalobnímu bodu žalobce upřesňuje, že požadavky § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. splnil v souladu se zněním uvedeného ustanovení, které jako jedinou časovou podmínku pro zachování nároku žalobce na úhradu za poskytnutí informace stanoví, aby žalobce jakožto povinný subjekt informoval žadatele o výši požadovaných úhrad před vlastním poskytnutím informace (nikoli tedy až následně po obdržení informace žadatelem). Žalobce se domnívá, že účelem tohoto ustanovení je zajistit, aby žadatel o informace měl v případě pochybností o výši a důvodnosti požadovaných úhrad za poskytnutí informace možnost nechat přezkoumat tyto úhrady ještě před tím, než informace obdrží, tj. než obdrží jistou finančně vyjádřenou hodnotu (v podobě informací, jejichž vyhledání a zpracování představovalo pro jiný subjekt vynaložení nákladů), kterou pak může dále využít. Při takovémto přezkumu pak může nadřízený orgán závčas odhalit případné nesprávnosti při vyúčtování nákladů na poskytnutí informací, resp. odhalit, zda jsou žadateli účtovány náklady jen za to, co skutečně požadoval. Účelem uvedeného ustanovení je tedy předběžná ochrana žadatele co se týče výše úhrad za jím požadované informace, tak, aby žadatel jakožto obvykle méně informovaná a právně erudovaná strana zbytečně nehradil v důsledku možného pochybení povinného subjektu nesprávné částky za vyhledávání informací.

Extenzivní výklad žalovaného, kterým v odůvodnění rozhodnutí č. 2 dovodil, že je nutno výzvu k úhradě nákladů odeslat žadateli v patnáctidenní lhůtě, nemá oporu ve znění § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Pokud by zákonodárce skutečně chtěl tuto lhůtní povinnost stanovit, použil by § 17 odst. 3 věta první zákona č. 106/1999 Sb. formulaci typu „V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli **do 15 dnů od obdržení žádosti.**“ případně formulaci typu „V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli **nejpozději ve lhůtě, ve které má povinnost informaci poskytnout**“

Žalobce má rovněž za to, že žalovaný není oprávněn na základě veřejnoprávního rozhodnutí č. 2 odepřít žalobci nárok na úhradu nákladů na vyhledávání informací tím spíše, že pohledávka za vyhledávání informací dle zákona č. 106/1999 Sb. je soukromoprávní pohledávkou (viz rozhodnutí KS v Českých Budějovicích sp. zn. 10 Ca 130/2004 a sp. zn. 10 Ca 76/2004, rozhodnutí NSS č. j. 6 As 12/2006-64.), která tedy zaniká zejména promlčením splnění, případně jinými zákonem stanovenými způsoby.

Žalobce se domnívá, že sankcí za nesplnění povinnosti stanovené v původním rozhodnutí č. 1 může být pro žalobce maximálně exekuční vynucení povinnosti sjednat nápravu co se týče vyčíslení úhrad za poskytnutí informace (pokud tuto povinnost nesplní žalobce dobrovolně v 15-ti denní lhůtě), nikoli odepření soukromoprávního nároku na úhradu nákladů za vyhledání informace, jak rozhodl žalovaný v navazujícím rozhodnutí č. 2.

Ze všech výše uvedených důvodů považuje žalobce rozhodnutí č. 2 za nezákonné.

Žalobce se zároveň domnívá, že soudní výklad uvedené problematiky je do budoucna vhodný z důvodů odstranění nejasného znění § 17 odst. 3 a 4 zákona č. 106/1999 Sb. a pro posílení právní jistoty jak povinných subjektů, tak žadatelů o informace.

v.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobce navrhuje (jak již uvedl ve své žalobě z 21. 3. 2011), aby soud vydal tento

rozsudek :

1. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru právního a Krajského živnostenského úřadu, oddělení státního občanství a přestupků, ze dne 20. 1. 2011, č.j. KÚZLK/2249/2011 a rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje Odboru právního a Krajského živnostenského úřadu, oddělení státního občanství a přestupků, ze dne 11. 3. 2011, č.j. KÚZLK/14366/2011 s e z r u š u j í.

2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

.....
Mgr. Lucie Hofrichterová
vedoucí Odboru právního
Magistrátu města Zlína